

թեան գէմ, նաև շարունակ աճում
էր և շատ ժամանակ չէ, առելաց-
րեց ատենաբանիք, չասած էր իր
զարգացման ամենաբարձր կետին:
Կար ժամանակ, և այդ ժամա-
նակը շատ հեռու չէ, երբ զա-
տաքանի ձեռքով արդարացրած
անձինք, դարձեալ աքսորիում
էին վարչութեան կարգադրու-
թեամբ:

Այդաեղ Հակէեվ սկսեց բացառել, թէ որքան վնասակարէին այդ միջոցները, որքան կորստարեր կերպով ազգումէին նրանք երիտասարդութեան բարոյականութեան վրա, զառնացնելով նրանց սրտերը բնոդդէմ կառավարութեան։ Ենթատ, խելագար միջոցներին, սպանութեան շնորներին զիմող պատասխները, Հակէեվի կարծիքով, երեսի չետեւեալ դաստողութիւն էին անում. «Անդ չետ վարդում են ազօրինի կերպով, մենք էլ ուրիշների չետ կը վարժենք ազօրինի կերպով»։

Դրանից յետոյ Ըակէեվ առաջարկեց ազնւականութեանը,
Հիմնվելով օրէնքի 143 յօդուածի
IX Հասորի վրա, դիմել Արքին
Վեծութեանը Թագաւոր Կայ-
սրին ամենախոնարհ ինպիրով
վերականգնեցնել օրէնքի ոյժը,
որով ապահովում է իրաքան-
չիր ուսու քաղաքացու անձնա-
ւորութիւնը:

«Երեակայեցէք, պարոններ,
որքան մեծ ուրախութեամբ ամ-
րադջ Առուսաստանը կընդունի օ-
գուստավիառ Կայսրի Հրամանը,
եթի մենք ամենքս կրկին միջոց
կունենանք.ք ընդունել մեր բնուա-
նիքներում Փիդղիկապէս սպառ-
փած, բարոյապէս տանջիած Հա-
րիւրաւոր քաղաքացիներին»:

Այդ խօսքերով վերջացրեց
Կակենի իր ձառը և աղնաւակա-
նութիւնն ու ժողովին ներկաց

գտնված չանդիսականները վար-
հատրեցին առենաբանին ոգևոր-
յած ծափահարութիւններով:

Օպերայի որոշակ առաջնային օրդինարի վրա հիմնված է, և ձեռնարկվելով օրենքի 143 յ. IX հ. մ. գ. ազնականութեանը հնորհված իրաւունքով, ամենախոնարհ իրնդիրք մատուցանել Կորին Կայսերական Մեծութեանը, յայտնելով որ ուստ քաղաքացու անձնաւորութիւնը ապահովող օրենքը իսխախտված է:

T. multibifida

ԱԵՐԲԻՆ ՏԵՍԱԿԹԻՒՆ

ԵՇԱՐ ԵՎ ՀԱՅ ՄԱՐՈՒՆՔ ՀԱՅԱՑ ԽԵՂՋԻ ՎԵՐԱԲԵՐՈՒԹՅԱՆԻՐ

ինչո՞վ պիտի զերջանայ „Առևաց խնդիրը“։ Պիստօնակարի երկար ու բարակ, խռածանմէ ու զգան հազարդակցութիւններով, թէ արա զմիւ ստանալը կարսկած է երաւու հակառակորդների ու բնակից։ Այս արցերութեան է բավարակվում այժմ՝ արելքնան խնդրին՝ օրական շարիքը, որը, զերաւագով, անզ պիտի տայ մի ուրիշ շարիքն, այն է՝ „Հայոց խնդրին։“ Այս վերինը ինչ ընթացք պիտի առնի, երբ հերթը նորան հանի, որպիսի միջոցներով պիտի իրազարձնի հայի պահանջը — ծածած է անցուցաւթեան մասը։

Անի՞ արդեօք Հայուսաներ այն միջոց-
երը, որպէս Չերնօգօրին հասաւ իր նազա-
ռակին և որով այժմ Յանձնատաներ ձգում է
տանալ իր ուղածը: Չերնօգօրին և Յան-
ձնատանը անձնն իրանց պետութիւնները,
ըստք պիտի հոգս քաշեն իրանց երկրի թե-
սերեսների զրա, որոնք, աեցը եկած ժա-
մանակը, կորոզ են բողոքել Արօպայի ու-
սումնի մի անիրառ թշնամու զէմ և որոնք,
երջապէս, եթէ հարկաւոր է, սուբներ

Մի քանի տարի սրբանից առաջ բռյամբ

ցիք մի և նոյն պիճակի մէջն էին, որի
շառնջվում են մինչև այժմ՝ հայերը,
եղան արթուարուս մասնաւահան բարրա-
ներից անգիտ ութիւններ ու զազանու-
թիւններ... Խնչուս այնանդ էր, նոյնարկս
Հայաստանում՝ բանարարվում են կանայք
պիճորդներ, հագար մի տեսակ տանջա-
ց ու կոսորածի են զահ գառնում ծե-
րը, աղամարդիկ ու երեխայք, զիւղերը
կալուածքները կազուպում, եկեղեցիքը
անգիտում ու պղծիւմ... Հայաստանի կըս-
անքը եթէ աւել չէ, ոչ մի բանով էլ
ուսաւ չէ Բազարիայի անցեալ հականքից:
զարիայի հոծը լսեց Արքապան, արդեօք
ցաւասանին էլ կը լսի...

Մինչև երեխան չը լսյ, մայրը ծիծ չի
ոյ⁵, առամ է առանձր Արքեթի ուր է
ու միջոցը, որով կարողանար լսել Հայաս-
տանի լուցը Եւրոպայի հասարակութիւննե-
ց հենց մէկը: Որտեղից նա պիտի քայլի-
ուածութիւնն թիւրքաբնակ Հային գժըն-
ուի կեանքի պատ Ասենը, Նորա ոյս թէ
ու լրազրում ժամանակ առ ժամանակ երե-
խն են զալիս նամանիներ Հայաստանից, բայց
ու նամանիները կամ պատահական թղթա-
ցներիցն են, կամ յօրինած քերանից բե-
րն անցնող համբաւներից, կամ որու նրա-
սնաւու որ նամանից, և, անդու ըստ առան-

զիսպատաճներում բանաստեղծութիւնը
ելի մեծ տեղ ունի, քան թէ իրազու-
հութը Հմատ ընթիրոցը միշտ խելամուռ
պինում այսպիսի նամակներին և գնահա-
մում է նույն յատկութեանց համեմատ:
որ բաւական չէ զիրջին ժամանակներում
անը սպառութիւն են տակ երբեմնապէս
ո լրազիրներից ռուս լրազիրների համար
քանի առաջ թարգմանութիւններ անելի
ոց այդ թարգմանութիւնները շատ ան-
մանակ կերպով են կատարվում Յայց
որու համար, բաւական է մօտաքրել,
քծեալ „Մեզուից“, „Գօլօս“ քմեջ թարգ-
ման մօտաքրապէս հետեւայթ. Այսը
այի հայերը, ի մաս ալ ոգ ծառ-
ու կ թան ապար հազ քիւր զերի
արձակու ման երի մաս սին, կ արո-
ցան իր ժամանակին փախչել ի
ազատ զեր պարսկա ի կու փախչել
սորին երի կը ած զիւ թակի ցու
ելորդ է պարզել, թէ այսպիսի առցե-
րին զատափար տիստ կառակ մի առա

Հային վրա Դրան կասեն արջային ծառ
ութիւն։ Այսպիսի ազգին ընկերություն ստու-
յուաբերի վրա են հիմնվում այն մի քա-
ռառջնորդող յօդուածները, որոնք ծա-
մ են հայ ազգի վերաբերութեամբ
ոց խոլորի համար ոյսովիս պրոպագան-
իզմ է կարելի է այս անունը տալ և ա-
մբայն վեստ կարող է տալ:

արար ազգին լրազիթներին համար ոչք
նուռ չէ ուղարկել Հայաստանի իրավ
ական թղթակիցներին, որոնք հաշվ
անուն ունենացին իրանց զբահան
ուն մէջ և յայտնի լինելին ընկերուց
արակութեանը։ Այսպիսի թղթակից
ազգութեանը կարենայ, բացի սր
ծների տողափարձեց, ամսական մինչ
ու բույր ճանապարհորդութեան կարիք
ի համար։ Այս ծախքը չի անի ոչ պ
ազգութիւն, երբ օրական թատերու
աստանը չէ և իր լրազիթը, վետաքը
լինելու համար, ոյլ նիւթեր է պա
շտամի Ռուբէ բան է, երբ զբողը սու
լրազիթ միայն իր տողափարձը, ոյ
նաևսկ ամեն մի լրազիթ մեծ ուրախու
ամբ բաց կանէր իր էջերը նորո զբա
համար Ահա ստար պարքեական մ
ի բանած զերքը հայոց խնդրի վերա
ութեամբ։

Բ) Զը նայելով վերոյիշեալ պայմաններին, ժը-
խական դպրոցներից ներփառման դպրոցամ մը-
տած աշակերտաները առելի զարգացած և առելի
յառաջազիւ են, քան իրանց պատրաստական-
ներից մասնիկը. այս բանը հաստատված է
թէ՝ դպրոցի ցանցակների պիտակագրական թուե-
րով և թէ նոյն իսկ դպրոցի ուսուցիչների միա-
ձայն վկայութիւններով ուսուցչական ժառանգե-
րամ Այս երեսով ինքն ըստ ինքնան վկայ է
ծխական զարգացի ուսուցիչների գործունելու-
թեան, որոնց մասին հրապարակաւ. ոև քար զցեց
այ. տեսաւու:

3) Հիմա քանիկայի կը լինի խմանող թէ որ-
քան ժամական դպրոցներ ունենք մնաց (տպացոց)
թիվինում, և Բնագիտ և ան վարձառութեան նրանց
իրանց ուսուցիչներին, համայնքակազմ Ներքութեան
դպրոցի պարագասափաններին նետո Հառլարութեան
կայ հնանեալ ազացոց դպրոցները. 1) Խըմբեան
դպրոց ուսուցիչներին, 2) ուսուց կարապեան,
500 բարձ ուսուցիչներին, 3) ուսուց կարապեան,
4) Համբորեցոց, 5) Պորաբայի ուսուց Կէնըրպայ,
5) Լուսաբայայ, — Արքին չորս դպրոցները
առքենան միջին թափ կարող են վարձառութեան
100—120 ը. *), այնուհեան 6) Գուգուրթու ար-

۱۵) هـ. مکانیزم گردشگری که این دستگاه را
که در پیش از آن مذکور شد می‌نماید، در اینجا
آنچه از آن مذکور شد چنانچه این است که این دستگاه
که در پیش از آن مذکور شد می‌نماید، در اینجا
آنچه از آن مذکور شد چنانچه این است که این دستگاه

այսոց զպրոցը առը Աստուածածնայ եկեղեցւոյ
առթաւմ տարեկան 150 ր. վարձատրութեամբ, 7) գումիոյ Նորարաց Միքայելան զպրոցը երկու
տասնամասն, տարեկան խրաբանացիր զատասան
առամար 350 ր. վարձատրութիւն, 8) Զգրաւէնի
ոպայոց զպրոցը տարեկան 600 ր. վարձով (այն
ու այս տարին միայն) և 9) առը Կեչորդայ կա-
ռաջիկի եկեղեցւոյ ապայոց զպրոցը երկու զա-
տասան համար տարեկան 1200 ր., կամ իւրա-
նանցիր զատասան համար 600 ր., ուրեմն ընդ-
ամենը 9 զպրոց, 11 զատասանով տարին է

զարգացնելու համար պատրաստական զարդարան 800 բուրյին, մենք ընտանիք պատկերավոր մարդկանց կարգին, որ այդ ռուսիկը բաւարար համարենք պատրաստականի ուսուցիչներին, և այս համարենք պատրաստականի ուսուցիչներին:

զգում ենք այն գմբարութիւնները, ման-
դարժական զիստինը և փառաւութիւնը,
պիտի ունենան պատրաստականների ուսու-
ները: Այս կետից հայելով մնաք ոչ թէ 800
այլ մինչև 1200 ր. եռ քիչ ենք համարում
որրական ուսուցիչներին: բայց մի և նոյն
մանակ համեմատելով Ներսիստուն զգործից
պարաւականների ուսմիկը ծխախտների հետ,
կարելի ուրանաւ այն պարզ ճշմարտութիւնը,
800 բարձրով աւելի կարելի է լու ուսուցիչ
ներ: բայց ոդորմելի 100, 150, 300, կառ

ծննդը՝ Աշխարհի այլ է պարագակի, որ մեր
ազգանահերթ անքարքեկարդ են, որին նիւթառքի
ու բարքելու համար շատ այժմեր և աշխատանք է
ընկառող, այլ աւելի այն է զարսանացի, որ
տեսաւը զբաղեցրել է 12 հոգարաձևներին,
ուստի ցիշներին և 3 վերակացնակերին, մասնաւ
շ գրութիւն զանաբառնից 34,700 բուրլ նոր
մար, որ ընդունեն 6 աշակերտ պատաղբէ-
մա կանեն, պարզներ, որ բարձր աշխատացի
և 7—8 տարի առաջ, որին աւելի յատին

